

Марина РАХИНСЬКА

здобувачка вищої освіти ОС «бакалавр»,
спеціальність «Агрономія»,
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник:

Ірина МУШЕНИК

канд. екон. наук, доцент кафедри математики, інформатики та академічного письма,
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський

ПЕРЕВАГИ МІКРОНАВЧАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ONLINE-ОСВІТИ

Сьогодні, коли дистанційний формат навчання у своїй традиційній формі має сумнівну ефективність, різноманітні, короткі за тривалістю, курси привернули значну увагу завдяки своїй зручності та можливості якісного оновлення знань. Тенденції електронного навчання постійно змінюються та розвиваються, пропонуючи студентам цікаві та інтерактивні заняття. Саме тому багато організацій починають переходити від традиційного навчання в класі до мікронавчання. Метою роботи є визначення ефективності мікронавчання на сучасному етапі розвитку online-освіти. Результатом буде розуміння, чи дійсно це новий спосіб навчання, який з часом замінить традиційне, та чи є він універсальним.

Мікронавчання (microlearning) – це новий формат організації навчального процесу, в рамках якого він розбивається на короткі інтервальні заняття. Вони можуть тривати декілька хвилин, протягом яких слухач отримує нову інформацію, відповідає на контрольні питання або повторює пройдений матеріал [1].

Основні ознаки мікронавчання:

- мобільність;
- направленість на конкретну ціль;
- тривалість кожного з модулів 3-5 хвилин;
- направленість на візуальне зображення інформації;
- простота викладу інформації [2].

Microlearning підходить більш досвідченим студентам, які хочуть якісно розібратися в тій чи іншій темі і є більш мотивованими до навчання. Викладачу легше з ними працювати, а саме утримувати їх увагу та контролювати їх роботу. До таких студентів можна віднести: магістрів, аспірантів, інших викладачів та тих, хто має сильне бажання освоїти курс.

Що стосується школярів та студентів, то з ними важче, оскільки онлайн-формат їх дещо розслабляє, адже дає їм можливість не слухати лектора та займатися власними справами. Задача викладача – налагодити систему зворотного зв'язку з такими студентами та постійно їх зацікавлювати. Сучасне покоління надає перевагу навчанню, яке максимально адаптоване та підібране до їх потреб, неформальне по стилю і легке для сприйняття. Тому варто зазначити, що модулі розробляються для кожної цільової аудиторії індивідуально.

У таблиці 1 ми виділили основні переваги традиційного та мікронавчання, які свідчать про те, що кожен із видів може застосовуватися та буди достатньо результативним.

Отже, головною відмінністю мікронавчання порівняно з традиційним є те, що воно не включає в себе багато контексту та деталей, адже не використовується для навчання базовим навичкам. Саме тому, microlearning – це не просто перетворення часових тренувань в однохвилинні відеоролики, це забезпечення безперервного навчання та сталої зміни поведінки учнів.

Даний підхід дає можливість отримати бажані знання в найкоротший проміжок часу із найбільшою ефективністю. Поширеною є хибна думка, що будь-який курс можна перетворити в мікронавчання, просто розділивши його на меші за обсягом частини. Звичайно, поділ на частини може бути хорошим способом організувати інформацію в невеликі навчальні блоки, які є легкими для розуміння. Проте розділений зміст необхідно об'єднати з іншим навчальним контентом, щоб створити повний курс. Однак *microlearning* – це не просто нарізаний на шматочки контент, а стратегія, в якій незалежні навчальні одиниці працюють для однієї мети і є частиною загальної картини навчання.

Таблиця 1

Переваги традиційного та мікронавчання

Традиційне навчання	Мікронавчання
Можливість взаємодії з викладачем у реальному часі	Низькі витрати ресурсів (кошти, час, матеріали)
Наявність зворотного зв'язку	Гнучкий графік навчання
Живе спілкування з іншими учнями	Нові методи комунікації
Більш якісний контроль за виконанням завдань	Простота розуміння та лаконічність
Підходить для освоєння практичних навичок	Інтерактивність, яка підвищує інтерес студентів

Отже, головною відмінністю мікронавчання порівняно з традиційним є те, що воно не включає в себе багато контексту та деталей, адже не використовується для навчання базовим навичкам. Саме тому, *microlearning* – це не просто перетворення часових тренувань в однохвилинні відеоролики, це забезпечення безперервного навчання та сталої зміни поведінки учнів.

Даний підхід дає можливість отримати бажані знання в найкоротший проміжок часу із найбільшою ефективністю. Поширеною є хибна думка, що будь-який курс можна перетворити в мікронавчання, просто розділивши його на меші за обсягом частини. Звичайно, поділ на частини може бути хорошим способом організувати інформацію в невеликі навчальні блоки, які є легкими для розуміння. Проте розділений зміст необхідно об'єднати з іншим навчальним контентом, щоб створити повний курс. Однак *microlearning* – це не просто нарізаний на шматочки контент, а стратегія, в якій незалежні навчальні одиниці працюють для однієї мети і є частиною загальної картини навчання.

Використання мікронавчання підвищує ефективність роботи студента з матеріалом приблизно на 20%. Такий висновок було зроблено на основі дослідження Дрезденського технологічного університету в Німеччині. Метою дослідження було з'ясувати, чи краще студенти реагують на запитання, коли вони переглядають кілька невеликих фрагментів вмісту, що відповідають на багато відповідних запитань, або коли вони переглядають велику кількість вмісту з меншою кількістю розділів оцінки. Було доведено, що *microlearning* пропонує студентам можливість легше засвоювати та зберігати інформацію, яку надають викладачі курсу, адже в цьому випадку вона є більш керованою та зрозумілішою.

Мікронавчання також має перевагу через свою доступність, адже отримати курс чи урок можна в зручний час за запитом. Воно майже завжди сумісне з різними мобільними і настільними пристроями. Також воно може включати в себе такі формати, як подкасти, які дозволяють людям вчитися, поки вони в дорозі. Оскільки *microlearning* є не довгим за тривалістю, то заняття можуть вписатися навіть в самий напружений день. Багато платформ використовують ігри, вікторини, чати та інші захоплюючі формати, щоб зробити навчання продуктивним і приємним водночас [2].

Таким чином, мікронавчання не є новим трендом, адже існує вже багато років. Проте в сучасних умовах розвитку інформаційних технологій та обмежень через пандемію COVID-19

воно набуває все більшої популярності. Підсумовуючи, можна сказати, що традиційне навчання та *microlearning* мають право на існування. Ці методи краще назвати взаємодоповнюючими, вони не можуть замінити один одного. Кожен обирає індивідуально, який метод приносить більше вигоди та знань саме йому. Це питання зручності, адже у кожного є свої особливості обробки та сприйняття інформації.

Перелік використаних джерел:

1. Бугайчук К.Л. Дистанційне навчання – старт із сьогодення в майбутнє: матеріали III Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю, 20-21 квіт. 2017 р. М-во освіти і науки України, Харків. нац. ун-т ім. В.Н. Каразіна, Укр. асоц. дистанц. освіти; редкол.: В.Г. Левчук (голов. ред.) та ін. Харків : ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2017. 82 с.
2. Прокопова О.П., Мушеник І.М. Застосування інноваційних технологій у навчальному процесі закладу вищої освіти: теоретичний аспект. *Наукові інновації та передові технології*. Серія «Педагогіка». 2022. № 2(4). С. 355-368.